



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3174/2024
15.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Драгане Миросављевић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марко Ненадић, адвокат из ..., против тужене Јавне медијске установе "Радио телевизија Србије" Београд, чији је пуномоћник Јована Томић, адвокат из ..., ради поништаја решења о коришћењу годишњег одмора, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 819/2024 од 17.05.2024. године, у седници одржаној 15.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 819/2024 од 17.05.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 819/2024 од 17.05.2024. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 225/2022 од 03.10.2023. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца, па је поништено решење о годишњем одмору туженог бр. ... од ...2021. године, као незаконито. Ставом другим изреке, тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 112.500,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Апелациони суд у Београду је, пресудом Гж1 819/2024 од 17.05.2024. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу тужене и потврдио пресуду Првог основног суда у Београду П1 225/22 од 03.10.2023. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), у вези одредбе у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, за одлучивање о посебној ревизији тужене.

Предмет тражене правне заштите је законитост решења тужене о коришћењу годишњег одмора тужиоца, а побијана одлука којом је тужбени захтев тужиоца усвојен донета је применом одредбе члана 69. став 1. и 193. став 1. Закона о раду („Службени гласник РС“, бр. 24/05 ... 75/14) и одредбе члана 30. Колективног уговора тужене бр. 181 од 13.04.2021. године, на основу утврђене чињенице да тужена, приликом утврђивања трајања годишњег одмора тужиоца за 2021. годину, није вредновала критеријуме прописане чланом 30. Колективног уговора који се односе на резултате рада и услове рада под којима се обављају послови. Тужена у ревизији указује на погрешну примену материјалног права, међутим, за примену института посебне ревизије није од значај свака погрешна примена материјалног права на конкретно утврђено чињенично стање, већ само она која је од општег значаја за остваривање и заштиту људских права и обезбеђење стандарда правичног суђења, што овде није случај.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужбу ради поништаја решења о коришћењу годишњег одмора тужилац је поднео 28.01.2022. године.

Одредбама главе XXIX Закона о парничном поступку, прописана су посебна правила за поступак у парницама из радног односа, док се остале одредбе тог Закона примењују када одредбама те главе није другачије одређено. На основу одредбе члана 441. Закона о парничном поступку, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Предмет спора у овој парници је оцена законитости решења туженог којим је тужиоцу одобрено коришћење годишњег одмора за 2021. годину у трајању од 27 радних дана. Дакле, тужбени захтев тужиоца се не односи на заснивање, постојање или престанак радног односа, у смислу одредбе члана 441. Закона о парничном поступку, па због тога ревизија тужене није дозвољена.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић